

29 Μαΐου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΤΑΞΙ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΛΤΔ,

Εφεσεϊόντες-Εναγόμενοι,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΥΛΟΥ,

*Εφεσίβλητου-Ενάγοντα.**(Πολιτική Έφεση 8355).*

Πολιτική Δικονομία — Δικόγραφα — Τροποποίηση δικογράφων — Προϊποθέσεις παραχώρησης άδειας τροποποίησης — Διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου — Γνώμονας άσκησης διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου να επιτρέψει τροποποίηση.

5

Τροποποίηση έκθεσης υπεράσπισης — Σημασία χρόνου υποβολής του αιτήματος — Σύνολο περιστάσεων — Αποζημίωση της άλλης πλευράς με έξοδα — Διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, απόρριψε αίτηση των εφεσεϊόντων - εναγομένων με την οποία ζητούσαν διάταγμα που να τους επιτρέψει να τροποποιήσουν την υπεράσπισή τους. Το Δικαστήριο, αιτιολόγησε την απόφασή του στη μεγάλη καθυστέρηση στην υποβολή του αιτήματος που παρέμεινε, σύμφωνα με την απόφαση, αδικαιολόγητη.

10

15

Οι εφεσεϊόντες- εναγόμενοι, υπέβαλαν το αίτημά τους την ημέρα που η υπόθεση ήταν ορισμένη για ακρόαση, παρά τις επανειλημμένες αναβολές που δόθηκαν γι' αυτό το σκοπό. Οι λόγοι για τους οποίους ζήτησαν αναβολή της ακρόασης της υπόθεσης, ήταν οι ίδιοι όπως και προηγουμένως, δηλαδή για να τροποποιήσουν την υπεράσπισή τους μετά την επίδειξη στο δικηγόρο τους εγγράφου, σχετικού με τα επίδικα θέματα.

20

Ο δικηγόρος των εφεσεϊόντων - εναγομένων, εισηγήθηκε ότι το αίτημα για τροποποίηση της υπεράσπισης, θα έπρεπε να γίνει δεκτό, αφού ο εφεσίβλητος - ενάγων μπορούσε να αποζημιωθεί με έξοδα.

25

Αποφασίστηκε, ότι:

5 (1) Το ζήτημα της τροποποίησης δικογράφων, επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, γνώμονας στην άσκηση της οποίας είναι το σύνολο των περιστατικών και όχι μόνο το επανορθώσιμο των συνεπειών της τροποποίησης.

10 (2) Δεν δόθηκε καμιά εξήγηση για τις προηγούμενες επανειλημμένες εμφανίσεις, ενώ είχαν ήδη ζητηθεί αναβολές της υπόθεσης για να καταχωρηθεί αίτηση τροποποίησης της υπεράσπισης.

15 (3) Η αίτηση για τροποποίηση της υπεράσπισης που έγινε κατά την ημέρα της ακρόασης της αγωγής, συνδέθηκε με γεγονότα που εμφανίστηκαν ότι περιήλθαν σε γνώση των εφεσεϊόντων μόλις τότε, πράγμα που ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο επεσήμανε από την ενώπιόν του προηγούμενη διαδικασία, ότι δεν ήταν ορθό.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα εναντίον των εφεσεϊόντων.

20

Έφεση.

25 Έφεση από τους Εναγόμενους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Κορφιώτης, Πρ. Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 30.1.1991 (Αρ. Αγωγής 3941/87) και με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των εφεσεϊόντων - εναγομένων για τροποποίηση της υπεράσπισής τους.

30 *Στ. Ερωτοκρίτου (κα), για τους Εφεσεϊόντες.*

Μ. Μελίδης, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

35 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Κωνσταντινίδης.

40 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Την ημέρα που ορίστηκε για ακρόαση της αγωγής υποβλήθηκε αίτημα για τροποποίηση της υπεράσπισης. Ο ενάγων-εφεσίβλητος ενέστη και το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα ενόψει κυρίως της μεγάλης καθυστέρησης στην υποβολή του που παρέμεινε, όπως σημειώνεται, αδικαιολόγητη.

Είναι η κεντρική εισήγηση των εφεσειόντων πως θα έπρεπε να ήταν διαφορετική η κατάληξη αφού κατά τις αρχές που διέπουν το ζήτημα, επιβάλλεται προσέγγιση πλέον φιλελεύθερη. Με αναφορά στη νομολογία, την ουσία της οποίας συνόψισε και το πρωτόδικο Δικαστήριο, εισηγήθηκε πως, ανεξάρτητα από όσα είχαν προηγηθεί, το αίτημα θα έπρεπε να εγκριθεί αφού δεν θα προκαλείτο στην εφεσίβλητη ζημιά που δεν θα επανορθωνόταν με κατάλληλη διαταγή ως προς τα έξοδα.

Όσο φιλελεύθερη και αν δικαιολογείται να είναι η προσέγγιση, το ζήτημα εξακολουθεί να υπόκειται στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου. Γνώμονας για την άσκηση αυτής της διακριτικής εξουσίας είναι το σύνολο των περιστατικών και η εισήγηση των εφεσειόντων, στην έκταση που τη θέλει να ασκείται μόνο με αναφορά στο επανορθώσιμο των συνεπειών της τροποποίησης, ανεξάρτητα δηλαδή από οτιδήποτε άλλο, δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Όταν η αγωγή άχθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου τις 6 Δεκεμβρίου 1988, υποβλήθηκε αίτημα για αναβολή προς υποβολή αίτησης για τροποποίηση της υπεράσπισης. Το Δικαστήριο ανέβαλε τότε την υπόθεση, παρά την ένσταση του εφεσιβλήτου, για να καταχωρισθεί αίτηση για τροποποίηση εντός δυο μηνών. Δεν υποβλήθηκε τέτοια αίτηση ούτε και ήλθε εκ νέου το θέμα στο προσκήνιο μέχρι της 13ης Δεκεμβρίου 1990 όταν, μετά από σειρά εμφανίσεων ενώπιον του Δικαστηρίου, η υπόθεση ορίστηκε ξανά για ακρόαση.

Δεν επιχειρήθηκε καν εξήγηση σε σχέση με τα προηγηθέντα. Η ανάγκη για τροποποίηση συνδέθηκε με γεγονότα που εμφανίστηκαν ότι περιήλθαν σε γνώση των εφεσειόντων μόλις τότε. Αυτό δεν ήταν, βέβαια, ορθό και το επισήμανε το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Με την αγωγή αξιωνόταν ποσό £493.50 σεντ ως αποζημιώσεις για κατ' ισχυρισμό μη παράδοση από τους εφεσειόντες αριθμού βιντεοκασετών του εφεσιβλήτου που ανέλαβαν να μεταφέρουν στο πλαίσιο σύμβασης μεταφοράς. Με την υπεράσπισή τους οι εφεσειόντες αρνήθηκαν τη σύναψη τέτοιας σύμβασης και απέρριψαν τους ισχυρισμούς πως παρέλαβαν τις βιντεοκασέττες, προσθέτοντας πως ουδέποτε εξέδωσαν απόδειξη παραλαβής, όπως ήταν η πάγια και αυστηρή τακτική τους.

Στις 13 Δεκεμβρίου 1990, αναφέρθηκε στο Δικαστήριο ότι είδαν, οι εφεσειόντες δηλαδή, την ανάγκη για τροποποίηση ενόψει του γεγονότος ότι επεδείχθη στον δικηγόρο τους αντίγραφο απόδειξης παραλαβής. Δεν θα αναθεωρούσαν την αρχική τους

υπεράσπιση και αμφισβητούσαν τη γνησιότητα του αντιγράφου αυτού αλλά ήθελαν να προσθέσουν το διαζευκτικό ισχυρισμό πως δεν υπείχαν ευθύνη ενόψει περιοριστικού όρου που περιείχε το αντίγραφο εκείνο.

5

Ήταν ακριβώς εξ αιτίας της ύπαρξης του ίδιου αντιγράφου που υπεβλήθη η πρώτη αίτηση αφού, πέρα από όσα άλλα συζητήθηκαν και που αφορούσαν σε λεπτομέρειες, στις 14 Μαρτίου 1988 καταχωρίστηκε και ειδοποίηση του εφεσιβλήτου για προσαγωγή από τους εφεσείοντες, κατά την ακρόαση, την τότε προγραμματισθείσα δηλαδή, της απόδειξης παραλαβής. Στην ειδοποίηση αναφερόταν ο αριθμός της απόδειξης και η ημερομηνία έκδοσής της. Το υπόβαθρο που στήριξε την αίτηση για τροποποίηση ήταν στην πραγματικότητα ανύπαρκτο και δεν μπορούμε να διακρίνουμε οποιοδήποτε σφάλμα στον τρόπο με τον οποίο το πρωτόδικο Δικαστήριο άσκησε τη διακριτική του εξουσία.

10

15

Κάτω από τις περιστάσεις, η επάνοδος, μετά από πάροδο δυο ετών, σε όσα θα έπρεπε να είχαν προηγηθεί για να ανατραπεί εκ νέου ο προγραμματισμός που έγινε προς ακρόαση της υπόθεσης, θα δημιουργούσε ζήτημα, όπως ορθά σημείωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, σε σχέση με το δικαίωμα που κατοχυρώνει το άρθρο 30.2 του Συντάγματος για διάγνωση των αστικών δικαιωμάτων μέσα σε εύλογο χρόνο.

20

25

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των εφεσείοντων.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των εφεσείοντων.